

436

Besluit van 23 september 1987 tot wijziging van het Besluit grenswaarden binnen zones rond industrieterreinen

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 25 juni 1987, no. MJZ 2567010, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving en Directoraat-Generaal voor de Milieuhygiëne, Directie Geluid, gedaan in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken;

Gelet op de artikelen 47, eerste lid, 49, 50, eerste lid, 66, eerste lid, en 68, eerste en tweede lid, van de Wet geluidhinder (Stb. 1979, 99);

De Raad van State gehoord (advies van 31 augustus 1987, nr. W.08.87.0293);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 11 september 1987, nr. MJZ 1197009, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving en Directoraat-Generaal voor de Milieuhygiëne, Directie Geluid, uitgebracht in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Besluit grenswaarden binnen zones rond industrieterreinen (Stb. 1982, 465) wordt gewijzigd als volgt.

A

Artikel 3 wordt gewijzigd als volgt.

1. In het eerste lid vervalt in onderdeel a «,of»; in onderdeel b wordt de aan het slot geplaatste punt vervangen door: «, of»; aan het lid wordt een onderdeel c toegevoegd, luidende:

c. de ligging van de geluidsbronnen op het betrokken industrieterrein zodanig is dat de geluidsbelasting, vanwege dit industrieterrein en vanwege andere geluidsbronnen, van ten minste één gevel van elk van de woningen lager is dan of gelijk is aan 50 dB(A)..

2. In het tweede lid wordt «eerste lid, onder a en b» vervangen door: eerste lid, onder a, b en c.

B

Artikel 4 wordt gewijzigd als volgt.

1. In het eerste lid wordt «het derde lid» vervangen door: het vierde lid.
2. Het tweede, derde en vierde lid worden vernummert tot derde, vierde en vijfde lid.
3. Het tweede lid (nieuw) komt te luiden:
 2. In afwijking van het eerste lid is, behoudens het in de artikelen 5 en 9 bepaalde, de ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting, vanwege het industrieterrein, van de gevels van de in het vierde lid, onder a en b, genoemde categorieën van gebouwen die op het tijdstip van de vaststelling van een zone binnen de zone aanwezig, in aanbouw of geprojecteerd zijn en waarvan op dat tijdstip de geluidsbelasting hoger is dan 50 dB(A), 55 dB(A)..
4. In het derde lid (nieuw) wordt «het derde lid» vervangen door: het vierde lid.
5. In het vierde lid (nieuw) wordt in de aanhef «eerste en tweede lid» vervangen door: eerste, tweede en derde lid.
6. In het vijfde lid (nieuw) wordt «het derde lid» vervangen door: het vierde lid.

C

Na artikel 4 wordt een artikel 4a ingevoegd, luidende:

Artikel 4a

1. Behoudens het in de artikelen 6 en 9 bepaalde is de ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting, vanwege het industrieterrein, aan de grens van binnen de zone van dat industrieterrein gelegen terreinen die behoren bij gebouwen als bedoeld in artikel 4, vierde lid, onder b, en voor zover deze bestemd zijn of gebruikt worden voor de in die gebouwen gegeven zorg, 50 dB(A).
2. In afwijking van het eerste lid is, behoudens het in artikel 9 bepaalde, de ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting, vanwege het industrieterrein, aan de grens van binnen de zone van dat industrieterrein gelegen terreinen als bedoeld in het eerste lid, die op het tijdstip van de vaststelling van een zone binnen de zone aanwezig, in aanleg of geprojecteerd zijn en waarvan op dat tijdstip de geluidsbelasting hoger is dan 50 dB(A), 55 dB(A)..

D

Artikel 5 wordt gewijzigd als volgt.

1. In het eerste lid wordt «artikel 4, derde lid, onder a» vervangen door: «artikel 4, vierde lid, onder a» en wordt «artikel 4, eerste lid» vervangen door: «artikel 4, eerste of tweede lid».
2. In het tweede lid wordt «artikel 4, derde lid, onder b» vervangen door: «artikel 4, vierde lid, onder b» en wordt «artikel 4, eerste lid» vervangen door: «artikel 4, eerste of tweede lid».
3. In het derde lid wordt «artikel 4, derde lid, onder c» vervangen door: «artikel 4, vierde lid, onder c» en wordt «artikel 4, tweede lid» vervangen door: «artikel 4, derde lid».

E

Artikel 6 komt te luiden:

Artikel 6

Voor terreinen als bedoeld in artikel 4a, eerste lid, kan met toepassing van artikel 50, eerste lid, of artikel 68, eerste lid, van de wet voor de ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting, vanwege het industrieterrein, een hogere waarde dan de in artikel 4a, eerste lid, genoemde worden vastgesteld, met dien verstande dat deze waarde 55 dB(A) niet te boven mag gaan.

F

In het tweede lid van artikel 8 wordt «artikel 4, derde lid» telkens vervangen door: artikel 4, vierde lid.

G

In artikel 9 wordt «artikel 4, derde lid» telkens vervangen door: «artikel 4, vierde lid» en wordt «artikel 6» telkens vervangen door: «artikel 4a».

H

Artikel 10 wordt gewijzigd als volgt.

1. De aanduiding «1» voor het eerste lid vervalt; in onderdeel a wordt «en 6» vervangen door: en 4a.
2. Het tweede lid vervalt.

I

In artikel 11 wordt de zinsnede «artikel 10, eerste lid» telkens vervangen door: artikel 10.

J

Artikel 12 wordt gewijzigd als volgt.

1. In het tweede lid wordt «artikel 11, eerste lid, van het Besluit op de Ruimtelijke Ordening (Stb. 1965, 339)» vervangen door: artikel 16 van het Besluit op de ruimtelijke ordening 1985 (Stb. 627).
2. In het vijfde lid wordt «(Stb. 1962, 286)» vervangen door: (Stb. 1985, 626).

ARTIKEL II

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 13 oktober 1987, nr. 197.

Dit besluit treedt in werking een maand na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 23 september 1987

Beatrix

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening
en Milieubeheer a.i.,
N. Smit-Kroes

Uitgegeven de *negenentwintigste* september 1987

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

Het onderhavige besluit strekt ertoe een meer flexibele toepassing van het stelsel van grenswaarden (voorkeursgrenswaarden en hogere grenswaarden) voor industrielawaai mogelijk te maken. Daarmee wordt beoogd enkele knelpunten op te lossen die in het kader van de evaluatie van de Wet geluidhinder zijn gesignaleerd en voor de oplossing waarvan geen wetswijziging noodzakelijk is. Opgemerkt zij dat het onderhavige besluit vooruitloopt op een aantal andere wijzigingen die in ditzelfde kader in het Besluit grenswaarden binnen zones rond industrieterreinen zullen worden aangebracht. Enerzijds betreft dit wijzigingen waarvoor geen wetswijziging noodzakelijk is, maar voor de uitwerking waarvan nog studie plaats vindt. Anderzijds betreft dit wijzigingen waarvoor een wetswijziging noodzakelijk is.

Het onderhavige besluit is ter uitvoering van artikel 173, eerste lid, van de Wet geluidhinder gepubliceerd in de Nederlandse Staatscourant van 6 februari 1987, nr. 26.

Naar aanleiding hiervan zijn een drietal commentaren ingezonden. Op het commentaar van de heer G. Buiks, te Boxtel, zal hierna worden ingegaan. De overige twee commentaren zullen bij de artikelsgewijze toelichting worden behandeld.

De heer G. Buiks vraagt zich in zijn commentaar af of het niet zinvol zou zijn om thans ook reeds een artikel in te voegen met dezelfde strekking als artikel 6 van het Besluit grenswaarden binnen zones langs wegen (Stb. 1981, 688). Immers, aldus de heer Buiks, ook bij industrielawaai is het gewenst om de geluidsbelasting van de gevel af te stemmen op de periode van het etmaal waarop bedoelde gebouwen als scholen, medische kleuterdagverblijven en kantoren in gebruik zijn. Dit zal in het algemeen alleen overdag zijn, terwijl de omvang van de zones rond industrieterreinen dikwijls ook bepaald wordt door het geluidsniveau gedurende de avond of de nacht. De heer Buiks meent dat invoeging van een dergelijk artikel voorkomt dat onnodig forse maatregelen worden getroffen ter beperking of wering van geluid, terwijl het ook het aantal situaties waarin voor dergelijke gebouwen een hogere waarde moet worden aangevraagd, beperkt.

De heer Buiks wijst mijns inziens terecht op een omissie in de regeling. Het is in beginsel mogelijk om in het onderhavige besluit een regeling op te nemen naar analogie van artikel 6 van het Besluit grenswaarden binnen zones langs wegen. Deze regeling zou echter nog gecompliceerder zijn dan de regeling van wegverkeerslawaaï, die ook moeilijk toegankelijk is. Een extra complicatie zou zijn dat, voor wat betreft industrielawaai anders dan voor verkeerslawaaï, bij de bepaling van de etmaalwaarde van het equivalente geluidsniveau 3 perioden worden onderscheiden met alle gevolgen van dien. Dit punt en het beperkte aantal van de gevallen waarin toepassing kan plaatshebben, is reden geweest om thans af te zien van wijziging op dit punt van het onderhavige besluit, hoewel de behoefte hieraan vanuit beleidsmatig oogpunt niet wordt ontkend. Het ligt in mijn voornemen in het wetsvoorstel tot wijziging van de Wet geluidhinder, dat momenteel als uitvloeisel van de evaluatie van deze wet wordt voorbereid, de definitie van het begrip «geluidsbelasting vanwege een industrieterrein» zodanig te wijzigen, dat beter wordt aangesloten bij de perioden van het etmaal waarin de betreffende geluidsgevoelige bestemmingen een akoestische bescherming nodig hebben. Nadat dit wetsvoorstel tot wet is verheven, kan door middel van een eenvoudige wijziging van het onderhavige besluit aan de gesignaleerde behoefte worden tegemoet gekomen.

Het onderhavige besluit is op 10 februari 1987 toegezonden aan de Centrale raad voor de milieuhygiëne. Bij brief van 18 mei 1987 heeft deze raad bericht dat terzake geen advies zal worden uitgebracht.

Het onderhavige besluit is getoetst als bedoeld in de Aanwijzingen inzake toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur (Stcrt. 1985, 18).

Voor de uitvoering en financiering van de regeling worden geen nieuwe publiekrechtelijke of privaatrechtelijke organen in het leven geroepen noch nieuwe bestuursinstrumenten.

Uit de nieuwe regeling vloeien geen lasten voort voor overheid, burger, bedrijfsleven of non-profitinstellingen. De nieuwe regeling heeft geen personele gevolgen voor het justitieel apparaat.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1, onder A

Dit onderdeel strekt ertoe het onderhavige besluit aldus te wijzigen, dat het mogelijk wordt een hogere waarde voor de gevelbelasting vast te stellen als van de gevels van een woning er ten minste nog één geluidsluw is. Dit betekent dat ten minste één gevel aanwezig moet zijn, waarvan de geluidsbelasting, vanwege het industrieterrein dan wel vanwege andere geluidsbronnen, lager is dan of gelijk is aan 50 dB(A). Een gelijke mogelijkheid voor de vaststelling van hogere waarden bestaat reeds voor nieuw te bouwen, nog niet in aanbouw zijnde woningen (artikel 2, eerste lid, onder d, van het besluit).

De Stichting Natuur en Milieu acht de toevoeging van het criterium «aanwezigheid van één geluidsluwe gevel» in haar commentaar feitelijk een vrijbrief. Aan dit criterium zal, aldus deze Stichting, immers vrijwel steeds worden voldaan. De Stichting acht genoemd criterium alleen toelaatbaar als er daarnaast een duidelijk criterium voor de inspanningsverplichting bij de bronbestrijding wordt opgenomen.

Ook het Bureau Milieu en Ruimtelijke Ordening van de Raad van Nederlandse Werkgeversverbonden VNO en NCW (BMRO) levert commentaar op de toevoeging van het geluidsluwe gevel-criterium. Het BMRO meent dat de wijziging in feite niet zozeer een verruiming van het zone-regime ten behoeve van industriële activiteiten betekent, alswel herstel van een tekortkoming in de wetgeving. Het BMRO acht het mede afhankelijk stellen van de aanwezigheid van een geluidsluwe gevel van de geluidsbelasting afkomstig van andere geluidsbronnen dan het industrieterrein vreemd aan de systematiek van de Wet geluidhinder. Deze wet gaat, volgens het BMRO, immers uit van gescheiden regimes voor bijvoorbeeld industriegeluid en wegverkeersgeluid. Bovendien meent het BMRO dat dit afhankelijk stellen van de geluidsbelasting van andere geluidsbronnen bij bestaande woningen een belemmering van de toepassingsmogelijkheid kan betekenen, aangezien aan de situering van deze woningen in tegenstelling tot die van nieuw te bouwen woningen niets meer te doen valt.

Met betrekking tot het commentaar van de Stichting Natuur en Milieu kan het volgende worden opgemerkt. De toevoeging van het geluidsluwe gevel-criterium betekent zeker geen vrijbrief. In het eerste en tweede lid van artikel 3 staat reeds de door de Stichting bepleite inspanningsverplichting. Deze houdt in dat bij het beantwoorden van de vraag of een hogere waarde aan de orde is, eerst moet worden nagegaan of maatregelen, gericht op het terugbrengen van de geluidsbelasting naar de wettelijke voorkeursgrenswaarde (50 onderscheidenlijk 55 dB(A)), onvoldoende doeltreffend zullen zijn.

Het commentaar van het BMRO dat de Wet geluidhinder uitgaat van gescheiden regimes is onjuist. Dit kan met de volgende voorbeelden worden toegelicht:

– artikel 157 van de Wet geluidhinder bevat de opdracht aan gedeputeerde staten om, indien voor een bepaald gebied twee of meer onderdelen

van de Wet geluidhinder, die betrekking hebben op het treffen van (sanerings)-maatregelen, gelijktijdig toepasselijk zijn, aandacht te schenken aan de noodzakelijke onderlinge afstemming en samenhang daarvan;

- artikel 2, eerste lid, onder d, van het Besluit grenswaarden binnen zones rond industrieterreinen geeft al aan dat er bij de bepaling of er sprake is van het hier bedoelde ontheffingsgeval (geluidsluwe gevel) rekening wordt gehouden met andere geluidsbronnen;

- artikel 12, tweede lid, van het Besluit grenswaarden binnen zones rond industrieterreinen bepaalt, dat bij het verzoek om hogere waarden een of meer kaarten moeten worden bijgevoegd, waarop de andere geluidszones staan aangegeven;

- artikel 14, tweede lid, van het Besluit grenswaarden binnen zones langs wegen bevat eveneens een dergelijke bepaling met betrekking tot het verzoek om hogere waarden voor wegverkeerslawaaï.

- artikel 2, derde lid, van het Besluit grenswaarden binnen zones langs wegen bepaalt, dat ingeval voor een woning al in het kader van industrielawaai of wegverkeerslawaaï een hogere waarde is vastgesteld, toch een «extra» hogere waarde kan worden vastgesteld, onder voorwaarde dat de door de betrokken gevel in totaal ondervonden geluidsbelasting de eerder vastgestelde geluidsbelasting niet te boven gaat.

De constatering van het BMRO, dat de koppeling van het geluidsluwe gevel-criterium aan de geluidsbelasting van andere geluidsbronnen de toepassingsmogelijkheid van dit criterium in bepaalde gevallen belemmert, is juist. Deze koppeling zal, juist omdat er aan de situering van bestaande woningen niets meer te doen valt, worden gehandhaafd. Hierdoor wordt bereikt dat een in de gegeven omstandigheden aanvaardbaar woonklimaat kan worden gehandhaafd.

Artikel 1, onder B, C en E

Op grond van de bestaande systematiek is de wettelijke voorkeursgrenswaarde voor andere geluidsgevoelige bestemmingen dan woningen (met uitzondering van kantoren) altijd 50 dB(A). Dit betekent dat voor geprojecteerde, in aanbouw zijnde of aanwezige andere geluidsgevoelige bestemmingen, gelegen binnen de zone rond een bestaand industrieterrein, nagenoeg altijd een hogere waarde is vereist. Dat kan tot een groot aantal procedures aanleiding geven.

Door de hier voorgestelde wijzigingen zal een extra procedure niet meer in alle gevallen nodig zijn. De wijzigingen houden in dat analoog aan het stelsel voor woningen, neergelegd in artikel 65 van de wet, voor andere geluidsgevoelige bestemmingen een hogere voorkeursgrenswaarde wordt vastgelegd voorzover het betreft bestaande, in aanbouw (aanleg) zijnde en geprojecteerde bestemmingen die ten tijde van de zonevaststelling een hogere geluidsbelasting ondervinden dan 50 dB(A). Voor deze bestemmingen wordt de voorkeursgrenswaarde 55 dB(A). Dit zal ertoe leiden dat het aantal hogere-waardenprocedures voor de andere geluidsgevoelige bestemmingen drastisch zal worden beperkt.

Op basis van artikel 1, onderdeel B, zoals dit is voorgepubliceerd in de Nederlandse Staatscourant, zou artikel 4, tweede lid, van het onderhavige besluit waarin de wettelijke voorkeursgrenswaarde voor kantoorgebouwen is geregeld, ten onrechte vervallen. Door de nieuwe redactie van onderdeel B wordt deze fout hersteld.

De Stichting Natuur en Milieu meent in haar commentaar, dat de inspanningsverplichting om de bronbestrijding zo mogelijk op het bereiken van 50 dB(A) te richten, niet verloren mag gaan. Om die reden betreurt de Stichting de hier voorgestelde wijzigingen.

De argumentatie van de Stichting Natuur en Milieu op dit punt spreekt mij niet aan. Voor woningen, die ten tijde van de vaststelling van de

geluidszone een geluidsbelasting, vanwege het betreffende industrieterrein, ondervinden tussen de 50 en 55 dB(A), is de wettelijke voorkeursgrenswaarde immers eveneens 55 dB(A) en geldt ook geen inspanningsverplichting om via bronbestrijding zo mogelijk een geluidsbelasting van 50 dB(A) te bereiken. Vooral tegen deze achtergrond worden de hier voorgestelde wijzigingen gehandhaafd.

Artikel I, onder D, F, G, H, I en J

Deze wijzigingen strekken tot het aanpassen van verwijzingen.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
E. H. T. M. Nijpels